

vilde være heldigt, hvis vi var i Stand til at byde saadanne Vilkaar, at vi virkelig kunde drage dygtige private Ingeniører ind i Statsbanernes Tjeneste.

Det ærede Medlem spurgte tillige: Vilde det ikke være rigtigt at have Planer liggende, som man kunde gaa i Gang med og faa udført — ikke med en Maanedes, men eventuelt med 8 Dages Varsel? Jo, det vilde være heldigt, og hvis man i de forløbne Aar havde haft tilstrækkelig Ingeniørkraft indenfor Statsbanerne, kunde Arbejdet i saa Henseende selvfølgelig have været mere fremskredet, end det er. Naar man har staaet og manglet Arbejdskraft og daarlig har kunnet følge med med Hensyn til Udarbejdelsen af de Planer, som kunde komme til Udførelse, vilde det selvfølgelig have været forbundet med endnu større Vanskelighed at faa udarbejdet Planer for Arbejder, som ikke laa for, men maaske kunde komme en Gang i Fremtiden. Der er desuden yderligere Vanskeligheder. Selv om Statsbanerne har liggende et færdigt udarbejdet Projekt til et Arbejde, kan man ikke uden videre gaa i Gang dermed, der skal ogsaa føres Forhandlinger med de stedlige Myndigheder om saadanne Arbejders Udførelse, og det tager sin Tid; der skal Besigtigelse og Ekspropriation til, der skal forhandles om, hvorledes de kommunale Myndigheder stiller sig med Hensyn til Tilskud o. s. v., det er ikke ganske ligegyldigt for Statsbanernes Økonomi, hvorledes disse Forhold ordnes, og hvorledes disse Spørgsmaal løses. Der er imidlertid det rigtige i det ærede Medlems Udtalelser, at det vilde være ønskeligt, om Statsbanerne havde mere Frihed med Hensyn til Antagelse af erfarne Ingeniører, om man havde mere Frihed med Hensyn til det økonomiske, saaledes at man kunde drage flere dygtige Ingeniørkræfter ind i Statsbanernes Tjeneste, for at disse Arbejder kunde være mere fremskredne, end det har kunnet ladet sig gøre, som Forholdene hidtil har været.

Hvad angaar det Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede Medlem Hr. Lundberg, om Forstærkningen af Sporet paa Randers-Aalborg-Banen, maa jeg sige, at jeg har ikke præsent i Øjeblikket, hvorledes Forholdet ligger med Hensyn til den Sag. Jeg skal tage det ærede Medlems Henstilling til Følge, jeg skal forespørge Statsbanerne, hvorledes Sagen ligger, og Arbejdet skal blive fremskyndet saa meget som overhovedet muligt, hvis det ikke allerede er sat i Gang.

Til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der igen omtalte Spørgsmaalet angaaende Ekstraarbejderne, skal jeg sige, at jeg har forespurgt Statsbanerne, om man i Aar har afskediget flere Ekstraarbejdere ved Sporjusteringen og Vedligeholdelsen end tidligere i det forløbne Efteraar. Dertil har man svaret nej. Om der paa enkelte Strækninger muligvis ikke har været saa meget Arbejde som paa andre, er igen en anden Side af Spørgsmaalet. Der er med Hensyn til Sporjustering paa den enkelte Strækning ikke akkurat det samme Arbejde hvert Aar. Ved Næstved, for at tage et Eksempel, kan der det ene Aar være Brug for en stor Arbejdsstyrke og det andet Aar for en mindre, medens det i andre Egne kan være omvendt; der kan ikke opstilles en almindelig Norm for disse Forhold. Jeg har, som sagt, forespurgt Statsbanerne, men efter den Henstilling, jeg har faaet fra det ærede Medlem, skal jeg gerne igen rette Spørgsmaal til Statsbanerne og gentage Henstillingen til dem om at beskæftige saa mange af de paagældende Folk, som det er muligt under Hensyn til Vejrforholdene, thi de spiller jo en Rolle ved disse Arbejder.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Lovforslagets § 15 (se Tillæg A. Sp. 191) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 13—19 til § 2 af *Ministerens for offentlige Arbejder*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 527) vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som derefter sattes til Forhandling, var det *Undervisningsministeriet* vedrørende, nemlig Lovforslagets § 19 samt § 26 VII. (se Tillæg A. Sp. 293 og 517), hvortil slutter sig *Betænkningens* Nr. 109—183 (se Tillæg B. Sp. 297) med tilhørende *Ændringsforslag* Nr. 76—137 paa *Udvalgets* Liste (se Tillæg B. Sp. 541); samt *Lovforslagets* § 4 A., B. og D. (se Tillæg A. Sp. 95).

Ordføreren (N. Johan Laurson): Det er jo saa heldigt, at skønt der er mange Ændringsforslag under Undervisningsministeriet, er der her ved anden Behandling ingen Divergens, hvorfor de stillede Ændringsforslag sikkert let vil faa Tilslutning fra dette høje Ting. Jeg skal gøre Gennem-